

**ความพึงพอใจของนักศึกษาต่อการเรียนการสอนโดยใช้วิจัยเป็นฐาน: กรณีศึกษา
รายวิชา 201-305 วิธีวิจัยธุรกิจ ภาคการศึกษาที่ 2 ปีการศึกษา 2555**

Students' Satisfaction Research-Base Learning Method: A Case study of Business
Research Methodology Subjects Semester 2 Academic Year 2012

วิภาวี ศรีทาสร้อย¹

บทคัดย่อ

การวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาระดับความพึงพอใจและเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยความพึงพอใจ ของนักศึกษาต่อการเรียนการสอนโดยใช้วิจัยเป็นฐาน:กรณีศึกษารายวิชา 201-305 วิธีวิจัยธุรกิจ ภาคการศึกษาที่ 2 ปีการศึกษา 2555 กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ นักศึกษาคณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยมหาดใหญ่ ที่ลงทะเบียนเรียนรายวิชา 201- 305 ภาคการศึกษาที่ 2 ปีการศึกษา 2555 จำนวน 115 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยเป็นแบบสอบถาม ผลการวิจัย พบว่าความพึงพอใจของนักศึกษาโดยภาพรวมมีค่าเฉลี่ยความพึงพอใจอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.98$, $SD = 0.44$) เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ด้านรูปแบบการสอนโดยใช้วิจัยเป็นฐานได้คะแนนความพึงพอใจมากที่สุด ($\bar{X} = 4.10$, $SD = 0.52$) รองลงมาคือด้านผู้สอน ($\bar{X} = 4.06$, $SD = 0.49$) และด้านกระบวนการเรียนการสอน ($\bar{X} = 4.04$, $SD = 0.48$) ส่วนด้านที่ได้คะแนนน้อยที่สุดคือด้านสถานที่และสื่อที่สนับสนุน ($\bar{X} = 3.73$, $SD = 0.64$) เมื่อเปรียบเทียบความพึงพอใจกับลักษณะส่วนบุคคล พบว่า นักศึกษาที่มีลักษณะส่วนบุคคลแตกต่างกัน มีคะแนนเฉลี่ยความพึงพอใจไม่แตกต่างกัน ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05

คำสำคัญ: ความพึงพอใจ การเรียนการสอนโดยใช้วิจัยเป็นฐาน

¹ คณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยมหาดใหญ่ สงขลา 90110 ประเทศไทย

Abstract

The purpose of this research was to study and compare Students' Satisfaction level Research-Base Learning Method: A Case study of Business Research Methodology Subjects Semester 2 Academic Year 2012 in 5 aspects: The Sample consisted of 115 students in Business Research Methodology Subject from Hatyai Business School Hatyai University. The findings revealed as follows: 1) In The Semester 2 Academic Year 2012, the level of Satisfaction' students towards the instructional process of Business Research Methodology Subject was, the levels of Satisfaction of most of all particular aspects were also rated at a high level ($\bar{X} = 3.98$, $SD = 0.44$). When Considered, First phase were research-based learning model ($\bar{X} = 4.10$, $SD = 0.5$), second phase were the teacher, ($\bar{X} = 4.06$, $SD = 0.49$) and phase Learning Process ($\bar{X} = 4.04$, $SD = 0.48$). The latest were Location and audiovisual ($\bar{X} = 3.73$, $SD = 0.64$) 2) The Satisfaction' students level, Personal Factor, towards the instructional process of Business Research Methodology Subject was found non-significantly at 0.05 level.

Keywords: Satisfaction, Research-Base Learning Method

บทนำ

ปี พ.ศ. 2551 คณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยหาดใหญ่ ได้เปิดสอนหลักสูตร 2 หลักสูตร คือ 1) หลักสูตรบริหารธุรกิจบัณฑิต จำนวน 5 สาขาวิชา ได้แก่ สาขาวิชาการจัดการ สาขาวิชาการจัดการทรัพยากรมนุษย์ สาขาวิชาการตลาด สาขาวิชาคอมพิวเตอร์ธุรกิจ และสาขาวิชาการจัดการอุตสาหกรรม และ 2) หลักสูตรบัญชีบัณฑิต จำนวน 1 สาขาวิชา คือ สาขาวิชาการบัญชี โดยกำหนดให้รายวิชา 201-305 วิธีวิจัยธุรกิจ เป็นรายวิชาบังคับนักศึกษาตั้งแต่ชั้นปีที่ 2 เป็นต้นไป ต้องลงทะเบียนเรียน โดยมีจำนวนชั่วโมงบรรยาย 2 ชั่วโมงต่อสัปดาห์ ปฏิบัติ 2 ชั่วโมงต่อสัปดาห์ และศึกษาค้นคว้าด้วยตัวเอง 5 ชั่วโมงต่อสัปดาห์ ต่อมาปี พ.ศ. 2554 คณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยหาดใหญ่ ได้เปิดหลักสูตรบริหารธุรกิจบัณฑิต เพิ่มอีก 1 สาขาวิชา คือ สาขาวิชาอุตสาหกรรมบริการโดยมีการปรับเปลี่ยนรหัสวิชา ชื่อวิชา และเนื้อหาของรายวิชา 201-305 วิธีวิจัยธุรกิจ ให้สอดคล้องตามสาขาวิชาจำนวน 5 สาขาวิชา ได้แก่ 1) รายวิชา 205-401 วิจัยการจัดการทรัพยากรมนุษย์ (สาขาวิชาการจัดการทรัพยากรมนุษย์) 2) รายวิชา 203-310 การวิจัยการตลาด (สาขาวิชาการตลาด) 3) รายวิชา 206 -308 วิจัยการจัดการอุตสาหกรรม (สาขาวิชาการจัดการอุตสาหกรรม) 4) รายวิชา 207-400 วิจัยสำหรับอุตสาหกรรมบริการและการท่องเที่ยว (สาขาวิชา

อุตสาหกรรมบริการ) และ 5) รายวิชา 202 – 315 วิจัยทางการบัญชี (สาขาวิชาการบัญชี) ยกเว้น สาขาวิชาการจัดการ และสาขาวิชาคอมพิวเตอร์ธุรกิจ (คณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยมหาดไทย, 2554) ยังคงเรียนรายวิชา 201 - 305 วิธีวิจัยธุรกิจ โดยให้มีผลบังคับใช้กับนักศึกษาที่เข้าศึกษาใน ภาคการศึกษาที่ 1 ปีการศึกษา 2554 เป็นต้นไป ซึ่งหากเรียนในรูปแบบเดิมอาจทำให้นักศึกษาไม่ได้ รับประสบการณ์จริงจากการดำเนินการวิจัยด้วยตนเอง

ส่วนรายวิชาสหกิจศึกษา คณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยมหาดไทย เป็นอีกรายวิชาที่มีเนื้อหา เกี่ยวข้องกับการวิจัย แบ่งตามสาขาวิชา ดังนี้) 204-479 (สาขาวิชาคอมพิวเตอร์ธุรกิจ) 206-479 (สาขาวิชาการจัดการอุตสาหกรรม) 207รายวิชา 201-479 (สาขาวิชาการจัดการ 205 – 479 (สาขาวิชาการจัดการทรัพยากรมนุษย์) 203-479 (สาขาวิชาการตลาด-479 (สาขาวิชา อุตสาหกรรมบริการ) และ 202-479 (สาขาวิชาการบัญชี) รายวิชา สหกิจศึกษา ได้เปิดทำการสอน ตามหลักสูตรบริหารธุรกิจบัณฑิตฉบับปรับปรุง ปี พ.ศ. 2554 ซึ่งในปัจจุบันสาขาวิชาการจัดการ การ อุตสาหกรรมเป็นเพียงสาขาวิชาเดียวที่ใช้การเรียนการสอน โดยใช้วิจัยเป็นฐานในรายวิชาดังกล่าว (คณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยมหาดไทย, 2555)

เพื่อเป็นข้อมูลแนวทางสำหรับอาจารย์ผู้สอนในการเตรียมความพร้อมการเรียนการสอน รายวิชาที่มีเนื้อหาเกี่ยวข้องกับการวิจัย ตามหลักสูตรฉบับปรับปรุงปี พ.ศ. 2554 เนื่องจากนักศึกษา เหล่านี้ยังคงใช้หลักสูตรบริหารธุรกิจบัณฑิต ปี พ.ศ. 2551 ผู้วิจัยในฐานะผู้สอนรายวิชาดังกล่าว จึงสนใจพัฒนาความรู้และทักษะการวิจัยของนักศึกษาโดยประยุกต์ใช้วิจัยเป็นฐานโดยใช้ 2 รูปแบบ (ทิตินา แชมมณี, 2548) คือ ผู้สอนใช้กระบวนการวิจัยในการเรียนการสอน และผู้เรียนใช้ กระบวนการวิจัยในการเรียนรู้ ผู้วิจัยจึงต้องสำรวจความพึงพอใจของนักศึกษาต่อการเรียนการสอน โดยใช้วิจัยเป็นฐาน ศึกษาเฉพาะนักศึกษาที่ลงทะเบียนเรียนวิชา 201-305 วิธีวิจัยธุรกิจ ในภาค การศึกษาที่ 2 ปีการศึกษา 2555 เพื่อเป็นข้อมูลในการพัฒนาระบบการเรียนการสอนในวิชาที่ เกี่ยวข้องกับการวิจัย และวิชาสหกิจศึกษา ของคณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยมหาดไทยต่อไป

วัตถุประสงค์

- 1) เพื่อศึกษาระดับความพึงพอใจของนักศึกษาต่อการเรียนการสอนโดยใช้วิจัยเป็นฐาน: กรณีศึกษาวิชา 201-305 วิธีวิจัยธุรกิจ ภาคการศึกษาที่ 2 ปีการศึกษา 2555
- 2) เพื่อเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยความพึงพอใจของนักศึกษาต่อการเรียนการสอนโดยใช้ วิจัยเป็นฐานจำแนกตามลักษณะส่วนบุคคล

แนวคิด ทฤษฎี กรอบแนวคิด

การจัดการเรียนการสอนโดยใช้การวิจัยเป็นฐาน

กฤษดา กรุดทอง (2554) ได้สรุปว่า แนวคิดและวิธีการของการจัดการศึกษาแบบการวิจัยเป็นฐาน เพื่อจะได้เกิดแนวคิดและแนวทางการในการนำไปใช้ปฏิบัติให้เกิดผลต่อไปตามแนวทางของการปฏิรูปการเรียนรู้แห่งรัชของพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 ทฤษฎีเบื้องหลังการจัดการศึกษาแบบการวิจัยเป็นฐาน

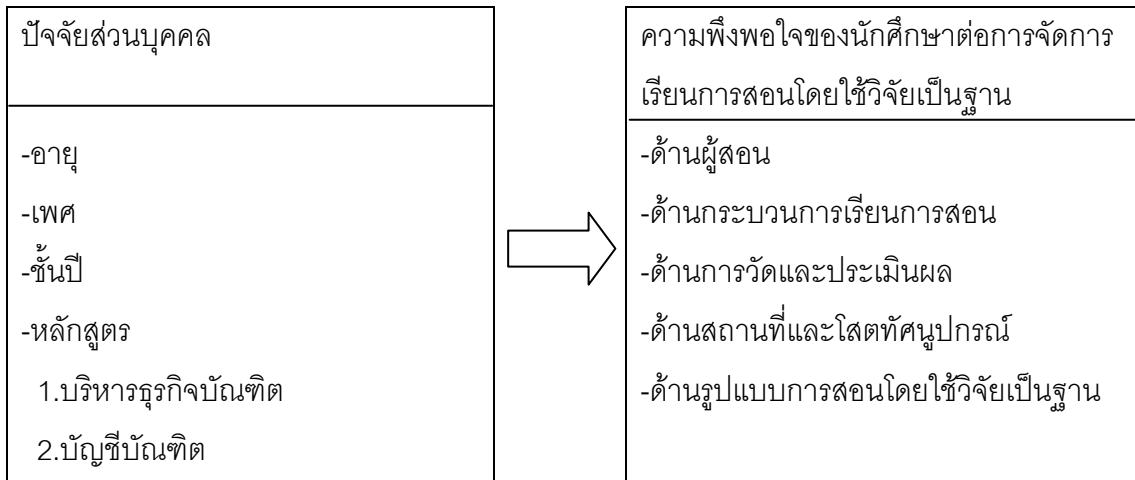
แนวทางในการจัดการเรียนรู้มี 4 แนวทาง (ทีศนา แชมมณี, 2548) ดังนี้ 1) ผู้สอน ใช้ผลการวิจัยในการเรียนการสอน 2) ผู้เรียนใช้ผลการวิจัยในการเรียนรู้ 3) ผู้สอนใช้กระบวนการวิจัยในการเรียนการสอน และ 4) ผู้เรียนใช้กระบวนการวิจัยในการเรียนรู้

การสำรวจความพึงพอใจของนักศึกษาต่อการเรียนการสอนโดยใช้วิจัยเป็นฐาน: กรณีศึกษา รายวิชา 201-305 วิธีวิจัยธุรกิจ ภาคการศึกษาที่ 2 ปีการศึกษา 2555 ตามแนวทางที่ 3 และ 4 คือ ผู้สอนใช้กระบวนการวิจัยในการเรียนการสอน และผู้เรียนใช้กระบวนการวิจัยในการเรียนรู้ ซึ่งเป็นการจัดการเรียนรู้ในการทำวิจัย โดยอาจารย์เป็นผู้กระตุ้นให้เกิดการวิจัย จากนั้นให้นักศึกษาลงมือปฏิบัติจริง

แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับความพึงพอใจ

ความพึงพอใจพจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน (2542) ได้ให้ความหมายของความพึงพอใจไว้ว่า พึงพอใจ หมายถึง รัก ชอบใจ และพึงใจ หมายถึง พอใจ ชอบใจ

Kotler et al (2002) รายงานว่า พฤติกรรมของมนุษย์เกิดขึ้นต้องมีสิ่งจูงใจ (motive) หรือแรงขับเคลื่อน (drive) เป็นความต้องการที่กดดันจนมากพอที่จะจูงใจให้บุคคลเกิดพฤติกรรมเพื่อตอบสนองความต้องการของตนเอง ซึ่งความต้องการของแต่ละคนไม่เหมือนกัน ความต้องการบางอย่างเป็นความต้องการทางชีววิทยา (biological) เกิดขึ้นจากสภาวะตึงเครียด เช่น ความหิวกระหายหรือความลำบากบางอย่าง เป็นความต้องการทางจิตวิทยา (psychological) เกิดจากความต้องการการยอมรับ (recognition) การยกย่อง (esteem) หรือการเป็นเจ้าของทรัพย์สิน (belonging) ความต้องการส่วนใหญ่อาจไม่มากพอที่จะจูงใจให้บุคคลกระทำในช่วงเวลานั้น ความต้องการกลายเป็นสิ่งจูงใจเมื่อได้รับการกระตุ้นอย่างเพียงพอจนเกิดความตึงเครียด แสดงกรอบแนวคิดการวิจัยดังภาพที่ 1

ภาพที่ 1 กรอบแนวความคิดการวิจัย

วิธีดำเนินการวิจัย

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

นักศึกษาคณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยมหาดใหญ่ ที่ลงทะเบียนเรียนรายวิชา 201-305 ภาคการศึกษาที่ 2 ปีการศึกษา 2555 จำนวน 115 คน (สำนักทะเบียน มหาวิทยาลัยมหาดใหญ่, 2555)

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เอกสารประกอบการสอน สไลด์การนำเสนอแบบ PowerPoint และโปรแกรมสำเร็จรูปทางสถิติ

ขั้นตอนการสร้างและคุณภาพเครื่องมือ

ขั้นตอนที่ 1 คั่นคว้าข้อมูล

1) ข้อมูลทุติยภูมิ โดยการคั่นคว้าจากงานวิจัยที่เกี่ยวข้องจากสำนักวิทยบริการ มหาวิทยาลัยมหาดใหญ่ ห้องสมุดคุณหญิงหลงอรรถวิสุนทร มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตมหาดใหญ่ ฐานข้อมูล ThaiLis (วิทยานิพนธ์ฉบับเต็ม) วารสารทางการศึกษา และข้อมูลจากอินเทอร์เน็ต

2) ข้อมูลปฐมภูมิ สัมภาษณ์ผู้เชี่ยวชาญด้านการศึกษา ได้แก่ อาจารย์อภิรักษ์ สิริรัตนจิตต์ หัวหน้าสาขาวิชาการศึกษาทัวไป คณะศิลปศาสตร์และศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาดใหญ่ เป็นต้น และเก็บข้อมูลจากแบบสอบถามจากนักศึกษาที่ลงทะเบียนเรียนในรายวิชา 201-305 วิจัยธุรกิจ ภาคการศึกษาที่ 2 ปีการศึกษา 2555 มหาวิทยาลัยมหาดใหญ่

ขั้นตอนที่ 2 ตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือวิจัย ทดสอบความตรงตามเนื้อหา (Content Validation) โดยใช้ผู้เชี่ยวชาญ 3 ท่าน จากนั้นทำการปรับแก้แบบสอบถามตามคำแนะนำของ

ผู้เชี่ยวชาญ แล้วนำแบบสอบถามที่ได้ไปทดสอบกับตัวอย่างนักศึกษาที่เรียนรายวิชา 201-305 วิธีวิจัยธุรกิจ จำนวน 30 คนจากนั้นหาสัมประสิทธิ์ของความเชื่อมั่น (Coefficient of Reliability) แบบครอนแบคอัลฟา (Cronbach's alpha) ค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามเท่ากับ 0.935 แสดงว่าแบบสอบถาม มีความน่าเชื่อถือและทำการปรับปรุงแบบสอบถามที่ยังไม่ได้คุณภาพ แล้วนำไปสร้างแบบสอบถามฉบับจริงสำหรับเก็บข้อมูลต่อไป

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล แบบสอบถามความพึงพอใจแบ่งเป็น 3 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม เป็นคำถามชนิดตรวจสอบรายการ (Check List) เป็นคำถามเกี่ยวกับ อายุ เพศ ชั้นปี หลักสูตร ความสะดวกสบายในการค้นคว้าข้อมูลภายในมหาวิทยาลัย แหล่งค้นคว้าข้อมูล ระยะเวลาในการทำวิจัยต่อวัน การใช้ทักษะการทำงานเป็นทีม และ การใช้ทักษะการนำเสนองาน

ตอนที่ 2 ระดับความพึงพอใจของรูปแบบการสอนโดยใช้วิจัยเป็นฐาน เป็นคำถามชนิดมาตราส่วนประเมินค่า (Rating Scale) มีระดับความคิดเห็น 5 ระดับ ดังนี้

คะแนน 5.00 หมายถึง ความพึงพอใจระดับมากที่สุด

คะแนน 4.00 หมายถึง ความพึงพอใจระดับมาก

คะแนน 3.00 หมายถึง ความพึงพอใจระดับปานกลาง

คะแนน 2.00 หมายถึง ความพึงพอใจระดับน้อย

คะแนน 1.00 หมายถึง ความพึงพอใจระดับน้อยที่สุด

ตอนที่ 3 ข้อเสนอแนะ 5 ด้าน ได้แก่ ด้านผู้สอน ด้านกระบวนการเรียนการสอน ด้านการวัดและการประเมินผล ด้านสถานที่และสื่อทัศนูปกรณ์ และด้านรูปแบบการสอน โดยใช้วิจัยเป็นฐาน

ขั้นตอนการเก็บข้อมูล

ครั้งที่ 1 อาจารย์ผู้สอนเป็นผู้เก็บแบบสอบถาม โดยเก็บเฉพาะนักศึกษาที่เข้าเรียนในคาบสุดท้ายของการเรียนการสอนรายวิชา 201-305 ภาคการศึกษาที่ 2 ปีการศึกษา 2555 เมื่อวันที่ 19 กุมภาพันธ์ พ.ศ. 2556 จำนวน 30 ชุด

ครั้งที่ 2 นักศึกษาตอบแบบสอบถามจำนวน 115 ชุด เมื่อวันที่ 1 มีนาคม พ.ศ. 2556 ซึ่งเป็นการสอบปลายภาคการศึกษาที่ 2 ปีการศึกษา 2555 ของรายวิชา 201-305 อาจารย์ผู้คุมสอบเป็นผู้เก็บแบบสอบถามในห้องสอบ โดยอาจารย์ผู้คุมสอบ 3 ท่านที่ให้ความอนุเคราะห์ช่วยเก็บข้อมูลวิจัย ได้แก่ อาจารย์ปิยะมาศ ห่อทอง อาจารย์ประจำสาขาวิชาการตลาด อาจารย์ณิธี เหมหันต์ อาจารย์ประจำสาขาวิชาการบัญชี และอาจารย์ธิดารัตน์ แสงอุไร อาจารย์ประจำสาขาวิชาการบัญชี

การวิเคราะห์ข้อมูลและสถิติ

- 1) ข้อมูลลักษณะส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถามที่เป็นมาตรานามบัญญัติ (Nominal Scale) วิเคราะห์หาความถี่ ร้อยละ
- 2) ข้อมูลความพึงพอใจของผู้ตอบแบบสอบถามเป็นมาตราอัตราส่วน (Ratio Scale) ประเมินค่าวิเคราะห์โดยหาค่าเฉลี่ย ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน
- 3) การทดสอบสมมติฐานความแตกต่างของคะแนนเฉลี่ยความพึงพอใจ ใช้สถิติทดสอบ Independent Sample T-test และ ANOVA
- 4) การแปลความหมายของค่าเฉลี่ยความคิดเห็น 5 (วิเชียร เกตุสิงห์, 2538) ดังนี้

ค่าเฉลี่ย 4.51 – 5.00	หมายถึง พอใจมากที่สุด
ค่าเฉลี่ย 3.51 – 4.50	หมายถึง พอใจมาก
ค่าเฉลี่ย 2.51 – 3.50	หมายถึง พอใจปานกลาง
ค่าเฉลี่ย 1.51 – 2.50	หมายถึง พอใจน้อย
ค่าเฉลี่ย 1.00 – 1.50	หมายถึง ไม่พอใจ

ผลการวิจัย

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ลักษณะส่วนบุคคล

นักศึกษามีความพึงพอใจภาพรวมในระดับมาก ($\bar{X} = 3.98$, $SD = 0.44$) เมื่อพิจารณาความพึงพอใจเป็นรายด้าน พบว่า นักศึกษามีความพึงพอใจในระดับมากทุกด้าน โดยด้านที่มีคะแนนมากที่สุด คือ ด้านรูปแบบการสอนโดยใช้วิจัยเป็นฐานได้คะแนนความพึงพอใจมากที่สุด ($\bar{X} = 4.10$, $SD = 0.52$) รองลงมาคือด้านผู้สอน ($\bar{X} = 4.06$, $SD = 0.49$) และด้านกระบวนการเรียนการสอน ($\bar{X} = 4.04$, $SD = 0.48$) ส่วนด้านที่ได้คะแนนน้อยที่สุด คือ ด้านสถานที่และสื่อกิจกรรม ($\bar{X} = 3.73$, $SD = 0.64$) ซึ่งอาจต้องพัฒนาเป็นลำดับแรกเพื่อเพิ่มความพึงพอใจของผู้เรียน

ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของความพึงพอใจของนักศึกษา
 ตารางที่ 1 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานความพึงพอใจภาพรวม

รายการ	\bar{X}	SD	ระดับ
ด้านรูปแบบการสอนโดยใช้วิจัยเป็นฐาน	4.10	0.52	มาก
ด้านผู้สอน	4.06	0.49	มาก
ด้านกระบวนการเรียนการสอน	4.04	0.48	มาก
ด้านการวัดและการประเมินผล	3.97	0.54	มาก
ด้านสถานที่และสัตที่ศนูปรกรณ์	3.73	0.64	มาก
ภาพรวม	3.98	0.44	มาก

จากตารางที่ 1 นักศึกษามีความพึงพอใจภาพรวมในระดับมาก ($\bar{X} = 3.98$, $SD = 0.44$) เมื่อพิจารณาความพึงพอใจเป็นรายด้าน พบว่า นักศึกษามีความพึงพอใจในระดับมากทุกด้าน โดยด้านที่มีคะแนนมากที่สุด คือ ด้านรูปแบบการสอนโดยใช้วิจัยเป็นฐานได้คะแนนความพึงพอใจมากที่สุด ($\bar{X} = 4.10$, $SD = 0.52$) รองลงมาคือด้านผู้สอน ($\bar{X} = 4.06$, $SD = 0.49$) และด้านกระบวนการเรียนการสอน ($\bar{X} = 4.04$, $SD = 0.48$) ส่วนด้านที่ได้คะแนนน้อยที่สุด คือ ด้านสถานที่และสัตที่ศนูปรกรณ์ ($\bar{X} = 3.73$, $SD = 0.64$) ซึ่งอาจต้องพัฒนาเป็นลำดับแรกเพื่อเพิ่มความพึงพอใจของผู้เรียน

การเปรียบเทียบลักษณะส่วนบุคคลกับความพึงพอใจของนักศึกษา
 ตารางที่ 2 การเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยความพึงพอใจจำแนกตามลักษณะส่วนบุคคล

ความพึงพอใจ	t-test		F-test	
	ช่วงอายุ	เพศ	ชั้นปี	หลักสูตร
ด้านผู้สอน	1.29	0.18	0.66	2.28*
ด้านกระบวนการเรียนการสอน	0.50	1.43	0.89	1.33
ด้านการวัดและการประเมินผล	1.92*	0.63	0.13	1.43
ด้านสถานที่และสัตที่ศนูปรกรณ์	1.48	0.88	0.12	2.60*
ด้านรูปแบบการสอนโดยใช้วิจัยเป็นฐาน	0.19	0.16	0.62	0.73
ภาพรวม	0.47	0.21	0.10	2.12

* $P < 0.05$

จากตารางที่ 2 การเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยคะแนนความพึงพอใจในภาพรวมกับลักษณะส่วนบุคคล พบว่า ลักษณะส่วนบุคคลแตกต่างกันคะแนนเฉลี่ยความพึงพอใจไม่แตกต่างกันที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05 แต่เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า มี 3 ด้านที่มีค่าเฉลี่ยแตกต่างกัน ได้แก่ ด้านผู้สอน และด้านสถานที่และสื่อทัศนูปกรณ์ หากหลักสูตรแตกต่างกัน มีคะแนนความพึงพอใจแตกต่างกัน ส่วนด้านการวัดและการประเมินผล หากช่วงอายุแตกต่างกัน มีคะแนนความพึงพอใจแตกต่างกัน

สรุป

ความพึงพอใจภาพรวมในระดับมาก ($\bar{X} = 3.98$, $SD = 0.44$) เมื่อพิจารณาความพึงพอใจเป็นรายด้าน พบว่า นักศึกษามีความพึงพอใจในระดับมากทุกด้าน โดยด้านที่มีคะแนนมากที่สุด คือ ด้านรูปแบบการสอนโดยใช้วิจัยเป็นฐานได้คะแนนความพึงพอใจมากที่สุด ($\bar{X} = 4.10$, $SD = 0.52$) รองลงมาคือด้านผู้สอน ($\bar{X} = 4.06$, $SD = 0.49$) และด้านกระบวนการเรียนการสอน ($\bar{X} = 4.04$, $SD = 0.48$) ส่วนด้านที่ได้คะแนนน้อยที่สุด คือ ด้านสถานที่และสื่อทัศนูปกรณ์ ($\bar{X} = 3.73$, $SD = 0.64$) ซึ่งอาจต้องพัฒนาเป็นลำดับแรกเพื่อเพิ่มความพึงพอใจของผู้เรียน เมื่อเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยคะแนนความพึงพอใจในภาพรวมกับลักษณะส่วนบุคคล พบว่า ลักษณะส่วนบุคคลแตกต่างกันคะแนนเฉลี่ยความพึงพอใจไม่แตกต่างกันที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05 แต่เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า มี 3 ด้านที่มีค่าเฉลี่ยแตกต่างกัน ได้แก่ ด้านผู้สอน และด้านสถานที่และสื่อทัศนูปกรณ์ หากหลักสูตรแตกต่างกัน มีคะแนนความพึงพอใจแตกต่างกัน ส่วนด้านการวัดและการประเมินผล หากช่วงอายุแตกต่างกัน มีคะแนนความพึงพอใจแตกต่างกัน

คำขอบคุณ

ขอขอบคุณมหาวิทยาลัยมหาดไทยที่ให้การสนับสนุนทุนวิจัยในครั้งนี้

เอกสารอ้างอิง

กฤษดา กวดทอง. (20 ธันวาคม 2555). การจัดการศึกษาแบบ *Research-Based Learning*

(RBL). สืบค้นจาก <http://www.ssru.ac.th/linkssru/Department/Research/ce1.html>

คณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยมหาดไทย. (21 ธันวาคม 2555). หลักสูตร. สืบค้นจาก

hbs.hu.ac.th/programmes/.

สำนักทะเบียน มหาวิทยาลัยมหาดไทย. (20 ตุลาคม 2555). ฐานข้อมูลจำนวนที่นั่งที่เปิดรายวิชา

201-305. สืบค้นจาก <https://eservice.hu.ac.th/index.aspx>

- พิศนา แหมมณี. (2548). *การจัดการเรียนรู้โดยผู้เรียนใช้การวิจัยเป็นส่วนหนึ่งของกระบวนการเรียนรู้*.
กรุงเทพฯ: สำนักวิจัยและพัฒนาการศึกษา.
- วิเชียร เกตุสิงห์. (2538). ค่าเฉลี่ยกับการแปลความหมาย : เรื่องง่าย ๆ ที่บางครั้งก็พลาดได้.
ข่าวสารการวิจัยการศึกษา. 1(4): 13.
- Kotler, P. at al. (2002). *Principles of Marketing*, 3rd ed. European Edition : Pearson
Education Ltd, Essex England.